

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Ndc/17/2019
Identifikačné číslo spisu: 1219203007
Dátum vydania rozhodnutia: 27.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1219203007.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa ePORT s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ivánska cesta 26, IČO: 47 601 469, o návrhu na vykonanie súpisu vecí osobou poverenou súdom, zadržaných spoločnosti Internet stores, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ivánska cesta 26, IČO: 44 734 433, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 2 Ek 1122/2019, o nesúhlase Okresného súdu Banská Bystrica s postúpením vecí, takto

rozhodol:

Nesúhlas Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2 Ek 1122/2019 s postúpením mu vecí Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 19 C 37/2019 je d ô v o d n ý.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica predložil vec vedenú pod sp. zn. 2 Ek 1122/2019 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o príslušnosti [§ 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)] s tým, že vec mu bola postúpená Okresným súdom Bratislava II (§ 43 ods. 1 CSP) nedôvodne. Svoj nesúhlas odôvodnil tým, že poverenie osoby na vykonanie súpisu hnutelných vecí podľa ustanovenia § 672 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) nie je exekučným konaním, a ani poverenie súdneho exekútora vykonať takýto súpis vecí nemožno stotožňovať s poverením na vykonanie exekúcie podľa § 55 zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“). Príslušnosť nemožno rozširovať analogicky, naviac by bolo nehospodárne, ak by Okresný súd Banská Bystrica náhodným výberom prideliť na takýto súpis exekútora z iného kútu Slovenska. Naviac poverenie exekútora podľa § 193 písm. d) EP je len možnosťou, súd môže súpisom poveriť aj inú osobu, prípadne ho vykonať sám.

2. Najvyšší súd ako súd funkčne príslušný (spoločne nadriadený Okresnému súdu Bratislava II a Okresnému súdu Banská Bystrica) podľa § 43 ods. 2 CSP, veta pred bodkočiarkou, pri posúdení, či Okresný súd Banská Bystrica je kauzálny príslušný, tak ako to tvrdí v postúpení vecí Okresný súd Bratislava II, preskúmal nesúhlas Okresného súdu Banská Bystrica s postúpením vecí a dospel k záveru,

že jeho nesúhlas s postúpením veci je dôvodný.

3. Podľa § 40 CSP súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania.

4. Podľa druhej a tretej vety § 672 ods. 2 OZ, ak sa nájomca sťahuje alebo ak sa odstraňujú veci, napriek tomu, že nájomné nie je zaplatené alebo zabezpečené, môže prenajímateľ zadržať veci na vlastné nebezpečenstvo, do ôsmich dní však musí žiadať o súpis osobou poverenou súdom, alebo musí veci vydať. Osobou poverenou súdom môže byť aj súdny exekútor.

5. Podľa § 49 EP na exekučné konanie je kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

6. Podľa § 2 EP exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov (ďalej len „exekučná činnosť“). Ak tak ustanoví tento zákon, exekútor môže vykonávať aj ďalšiu činnosť. Podľa § 193 písm. d/ EP exekútor môže v rámci ďalšej činnosti vykonávať úkony, na ktoré ho rozhodnutím poverí súd.

7. Podľa § 43 ods. 1 a 2 CSP, ak súd postupom podľa § 40 a § 41 zistí, že nie je príslušný, bezodkladne postúpi spor príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomí o tom žalobcu. Žalovaného upovedomí len vtedy, ak mu už bola žaloba doručená. Ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ, ktorý v záväzkovom vzťahu účastníkov konania figuroval v postavení prenajímateľa, v zmysle ustanovenia § 672 ods. 2 OZ zadržal veci spoločnosti Internet Stores, s.r.o., ktoré sa nachádzali v prenajímaných priestoroch, pretože ten sa plánoval sťahovať a mal voči navrhovateľovi dlhy na nájomnom. V zmysle uvedeného ustanovenia po zadržaní veci a uzavretí priestorov požiadal Okresný súd Bratislava II o vykonanie súpisu vecí osobou poverenou súdom. Okresný súd Bratislava II sa v danej veci necítil príslušný a s poukazom na ustanovenie ostatnej vety § 672 ods. 2 OZ („Osobou poverenou súdom môže byť aj súdny exekútor“) v spojitosti s ustanoveniami § 49 a § 193 písm. d/ EP postúpil vec Okresnému súdu Banská Bystrica. Uvedený postup Okresného súdu Bratislava II nemožno považovať za správny.

9. Ustanovenie § 193 EP v súlade s čl. 2 ods. 2 ústavy taxatívne vymenúva, čo všetko exekútor môže robiť v rámci tzv. ďalšej činnosti. Treba uviesť, že v súlade s čl. 2 ods. 2 ústavy ide o taxatívne vymedzenie ďalšej činnosti exekútora. V nadväznosti na § 2 ods. 2 EP vytvára ustanovenie § 193 písm. d) EP rámec pre vykonávanie činnosti exekútorom na základe poverenia súdu uskutočneného vo forme súdneho rozhodnutia. Na poverenie súdneho exekútora vykonaním inej než exekučnej činnosti však v konkrétnom prípade nestačí všeobecné znenie § 193 písm. d) EP. Z tohto ustanovenia možno vyvodiť oprávnenie súdneho exekútora vykonávať za zákonom vymedzených podmienok zákonom ustanovenú ďalšiu činnosť. Toto ustanovenie však nezakladá bez ďalšieho oprávnenie súdu rozhodnúť o poverení súdneho exekútora vykonaním akéhokoľvek procesného úkonu. Právo súdu rozhodnúť o poverení exekútora inou než exekučnou činnosťou musí byť výslovne upravené v rámci procesnej úpravy činnosti, vykonaním ktorej hodlá súd exekútora poveriť (Mazák, J. - Molnár, P.: Exekučný poriadok - komentár, § 193 - dostupné v ASPI). Takouto úpravou je v okolnostiach posudzovanej veci ustanovenie § 672 ods. 2 OZ. V predmetnej veci vykonanie súpisu poverenou osobou súdom nie je možné považovať za klasickú exekučnú činnosť (ak je takouto osobou exekútor, pozn.), resp. poverenou osobou môže byť aj osoba odlišná od exekútora. Pokiaľ je takouto osobou exekútor, ide o príklad tzv. inej činnosti súdneho exekútora mimo exekučnej činnosti, tak ako je činnosť exekútora rozdelená v § 2 EP. Nie je to teda exekučná činnosť, ktorú vykonáva súdny exekútor na základe poverenia na vykonanie exekúcie exekučným súdom. Je teda namieste prisvedčiť záveru Okresného súdu Banská Bystrica, že súpis hnutelných vecí podľa ustanovenia § 672 ods. 2 OZ nie je exekučným konaním, ani poverenie súdneho exekútora vykonať takýto súpis vecí nemožno stotožňovať s poverením na vykonanie exekúcie

podľa § 55 EP. Ak by bol na súpis poverený súdny exekútor, išlo by o výkon tzv. ďalšej činnosti v zmysle ustanovenia § 193 písm. d/ EP. Navyiac posledná veta bola do ustanovenia § 672 ods. 2 OZ pridaná až v roku 2008, najmä v súvislosti s útlmom tzv. súdnych vykonávateľov, aby mali sudy nástroj na poverovanie súdnych exekútorov, ktorí majú vhodné prostriedky na vykonávanie takýchto súpisov.

10. V neposlednom rade je potrebné uviesť, že ustanovenie § 672 ods. 2 ostatná veta OZ stanovuje súdu len možnosť, nie povinnosť poveriť vykonaním súpisu exekútora. Takýto súpis môže vykonať aj iná osoba na základe poverenia súdu, alebo súd samotný, v ktorých prípadoch už ani teoreticky nie je možné uvažovať o kauzálnej príslušnosti Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 49 EP. Ako racionálny sa javí tiež argument Okresného súdu Banská Bystrica, že pokiaľ by v danej veci mal byť kauzálnym súdom on, potom by náhodným výberom exekútora, ktorým sa riadi exekučný súd, mohlo dôjsť k povereniu exekútora z inej časti republiky, čo by bolo pri aplikácii § 672 ods. 2 OZ v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania.

11. Za týchto okolností je zrejmé, že postup Okresného súdu Bratislava II, ktorý prípisom z 20. júna 2019 (č.l. 45 spisu) postúpil predmetnú exekučnú vec s poukazom na ustanovenie § 40 CSP a § 49 EP Okresnému súdu Banská Bystrica ako súdu kauzálne príslušnému, nebol správny.

12. Nesúhlas Okresného súdu Banská Bystrica s postúpením mu veci z Okresného súdu Bratislava II na základe vyššie uvedeného je dôvodný, preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.